

[Søren P. Larsen.]

viste over for Handelsministeren, at Valutacentralens Pressesekretariat misbruger sin Magt ved at give Oplysninger, der ikke er udtømmende, og ved at udsende Meddelelser i et Sprog, der er krydret med polemiske Udfald mod dem, som har en anden Opfattelse, og det er lige haardt nok, mener jeg, at et officielt Kontor for andres Penge udsender saadanne Publikationer. Jeg henstillede derfor til Handelsministeren at ophæve Pressesekretariatet. Og hvad gaar Handelsministerens Svar nu ud paa? Handelsministerens Svar finder jeg Sp. 815. Deri gør Handelsministeren gældende, at han ikke skal komme nærmere ind paa min Argumentation, og han fremsætter derefter nogle Bemærkninger, hvoraf det fremgaar, at Pressesekretariatets Arbejde er af allerstørste Betydning for Valutacentralen, ja, set fra et Administrationssynspunkt kan Kontoret slet ikke undværes. Jeg maa forstaa den højtærede Handelsministers Svar saaledes, at han fortsat vil anvende Valutacentralens Pressesekretariat i sin Oplysningstjeneste, og ikke alene, hvor det drejer sig om Valutacentralen, for Ministerens Udtalelser Sp. 816 viser tillige, at denne ejendommelige Pressetjeneste vil blive udvidet. Det hedder i den højtærede Ministers Svar bl. a., at Valutacentralens Pressesekretariat skal være Formidleren af alt, hvad der er muligt at meddele fra Overvejelser og Møder og Beslutninger paa en Række erhvervsøkonomiske Felter inden for det første Valutacentralen, for det andet Det erhvervsøkonomiske Raad og for det tredje de under dette nedsatte Nævn.

Den højtærede Minister vil ikke ophæve Pressesekretariatet, han vil ikke formindske eller begrænse dets Opgaver, men udvide disse. Jeg tror, det er en farlig Vej, den højtærede Minister er slaaet ind paa. Men naturligvis, naar Ministeren ikke vil afvikle Pressesekretariatet, men vil fastholde det som værende af den allerstørste Betydning for Valutacentralen, saa er der en vis Konsekvens i at udvide Pressetjenesten til at omfatte Valutacentralens Forherligelse samt kaste Glans over Det erhvervsøkonomiske Raad og de under dette nedsatte Nævn; saa ved vi, hvor vi er henne, naar Handelsministeren udvider sin Pressetjeneste, som det synes at være Tanken.

Men det er et Spørgsmaal, om den højtærede Handelsminister kan holde til denne Politik. Jeg ser i disse Dage i Bladene, at Formanden for Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, Murmester Rasmus Sørensen, Roskilde, har fremsat den over-

raskende Oplysning, at ved det sidste Delegeretmøde havde Handelsministeren faaet Beretningen tilstillet i Forvejen. Der maa imidlertid i Fællesrepræsentationens Beretning have staaet noget, Handelsministeren ikke syntes om, og Formanden fik da et Ultimatum, idet Handelsministeren som Betingelse for at overvære Delegeretmødet havde krævet den paagældende Passus i Beretningen strøget, hvilket derpaa er sket. Det er efter min Opfattelse ikke noget godt Billede, der derigennem dannes af Handelsministeren, men det er muligt, Handelsministeren kan give Offentligheden en Forklaring paa denne ejendommelige Afdærd, der dog vist er ret enestaaende. Jeg vil herved give den højtærede Handelsminister Anledning til at udtale sig om dette mærkelige Overgreb.

Det er efterhaanden blevet et underligt Billede, der danner sig af den højtærede Handelsminister. Der oprettes for offentlige Midler et Pressesekretariat, som formentlig skal udvides. Jeg har paavist, hvordan dette Pressesekretariat virker, hvordan det polemiserer mod dem, der har en anden Opfattelse; Ministeren fastholder dette Pressesekretariat, og nu skal Ministeren have hindret Fællesrepræsentationens Formand i at aflægge en Beretning, han ikke syntes om, og faaet Formanden til at ændre denne Beretning, saa den faldt i Ministerens Smag. Hvis det ikke er Magtmisbrug, ved jeg ikke, hvad der skal til for at falde ind under den Betegnelse, og jeg kunde have Lyst til at spørge, om Socialdemokratiet virkelig har ændret sig saa meget, at man kan sige god for et saadant Princip. Staar Ministeren virkelig saa sagligt svagt, at det er nødvendigt at gaa frem ad disse Veje? Jeg anmoder derfor den højtærede Handelsminister om at oplyse om Aarsagen til dette ejendommelige Forhold.

Til Slut har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der Sp. 903 ser ud til at være fornærmet paa mig og taler om personlige hadefulde Naalestik. Jeg kan afvise al Fornærmethed ved et ganske kort Citat fra et Blad, der i de samme Dage har haft Lejlighed til at kommentere Folketingsforhandlingerne; det er „Østsjællands Folkeblad“ for 20. Oktober — jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat. Bladet skriver:

„Saa var der det halv- eller kvartaarlige Skænderi mellem Socialisternes og Kommunisternes Ordførere: Hartvig Frisch og Aksel Larsen og Hedtoft-Hansen som Sekundant for den første. De dueblide Udtryk, man her anvendte, var for Eks.: